

Vull fer unes puntualitzacions a l'article d'opinió sobre la pilota valenciana que Francesc Durà publicà al número 147 d'EL TEMPS.

Certament, com diu el senyor Durà, la pilota ha estat la gran bandejada dins de la nostra cultura, esportiva si més no. Al seu voltant s'han teixit atapeïdes xarxes de llegendes negres, partint sempre de qui tenia «el poder», amb el pretext d'impedir la disbauxa, els aldarulls, els cors blasfems i d'altres perills per a la sana convivència, la qual —¿com no?— havia de ser l'assenyalada per qui podia fer-ho.

La decadència que el nostre esport ha arrossegat els darrers decennis n'ha estat la conseqüència lògica; i inclús avui, pel que fa a certes institucions públiques i privades, les quals a hores d'ara encara no han reaccionat davant la positiva realitat que va aconseguint-se.

L'any 1985 es va crear, sota el patronatge de la Generalitat valenciana, la Federació de Pilota Valenciana, tot acollint-se a la legislació que li permetia ser la primera Federació amb caràcter autònom i autòcton.

Des del primer moment,

Víctor Inúrria*

La gran oblidada

El Comitè «Pilota Valenciana-92» ja ha començat a treballar perquè la pilota siga considerada esport d'exhibició en les pròximes Olimpíades. Víctor Inúrria, president de la Federació, llança a través de les pàgines d'EL TEMPS una convocatòria perquè l'esforç no siga només el d'uns pocs.

La Conselleria de Cultura, mitjançant la Direcció General d'Esports, treballà braç a braç amb la nova Federació, i la llavor començà a quallar. Els mitjans de comunicació locals —exclusió expressa d'Aitana— començaren a donar-li espais; algunes institucions patrocinaren competicions; els aficionats tornaren a eixir a jugar als carrers dels pobles; i inclús s'homologaren modalitats quasi oblidades, com el frontó valencià amb rebot, desconegudes, com les galotxetes de Monòver —autèntic *squash* de la pilota valenciana.

Amb tot açò com a fonaments, la Federació s'ha proposat bastir l'edifici del llançament del nostre esport l'any 1922, com a esport d'exhibició durant les Olimpíades de Barcelona.

En aquest sentit, ha estat creat el Comitè «Pilota Valenciana-92», el qual amb caràcter obert, inclou, de moment, federatius, trinqueters, catedràtics de la Universitat valenciana, periodistes, regidors municipals, etc. Aquest Comitè es troba en procés de redacció de la memòria i el pressupost d'activitats, per sotmetre-ho al president de la Generalitat, tot oferint-li'n la presidència, com a representant i estendard del conjunt del poble valencià.

Tanmateix, el Comitè està treballant en molts fronts. I, així, prepara l'edició de diversos llibres divulgatius i d'investigació tècnica; estableix contactes amb empresaris de frontons de Barcelona, per portar-hi demostracions del nostre es-

port, a càrrec de les millors figures professionals; contacta amb els Comitès Olímpics; tempta la possibilitat de bastir un trinquet de la millor qualitat entre les instal·lacions olímpiques, etc.

Malgrat això, som conscients de no poder assolir el fruit desitjat només amb la col·laboració d'uns quants, ni tan sols amb l'únic ajut de les institucions. El que volem és que siga tot el poble valencià qui trebal·le i faça costat a la Federació. És per això que, des d'ací, faig una crida al món empresarial valencià, demanant-li el seu ajut, tant econòmic com d'imatge, aportant allò que puguen i portant als seus productes el logotip que centrà tota la campanya.

També, demanaria ara i ací que, a partir de demà mateix, tots els valencians comencen a inundar les Oficines Olímpiques amb cartes, targetes, etc., en què es pugua llegir ¿i per què no pilota valenciana?

Serà dur i feixuc, però per manca d'esforç no ha de quedar, i així podrem fer bona la dita que entre nosaltres, món de la pilota, està començant a arrelar, «L'esforç de hui, és el triomf de demà».

* President de la Federació de Pilota Valenciana.

Biblioteca Popular Curial

Novel·les d'autors catalans del segle dinou i principis del vint

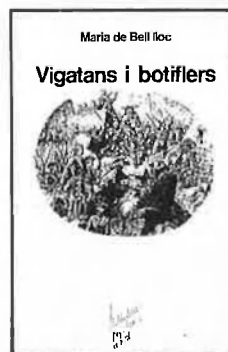
curial
edicions catalanes

Pere Mata

El poeta i el banquer
Trad. de Fina Masdú

Història d'amor i de revolució a la Barcelona de mitjan segle passat.

Representativa dels inicis de la novel·la romàntica a Catalunya.

Maria de Bell-lloc

Vigatans i botiflers

Presença de consciència política d'un jove del Ripollès en el marc de la Guerra de Successió. Representativa del corrent de novel·la històrica en català iniciat per Antoni de Bofarull.